

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1997

N:o 1037—1044

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1037	Laki naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta annetun lain 25 §:n 4 momentin kumoamisesta .	3879
1038	Laki vapaaehtoisten lisäeläkejärjestelyjen tasa-arvoistamisesta .	3880
1039	Laki eräissä Suomen sotiin liittyneissä tehtävissä palvelleiden kuntoutuksesta .	3882
1040	Laki rintamaveteraanien kuntoutuksesta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta .	3884
1041	Asetus rintamaveteraanien kuntoutuksesta annetun asetuksen muuttamisesta .	3886
1042	Julistus neljästä kiitos-, katumus- ja rukouspäivästä, jotka on koko maassa juhlallisesti vietettävä vuonna 1998 .	3888
1043	Valtioneuvoston päätös virastojen sineteistä annetun valtioneuvoston päätöksen 3 ja 10 §:n muuttamisesta .	3891
1044	Verohallituksen päätös pellon keskimääräisestä vuotuisesta tuotosta ja salaojituslisästä .	3892

N:o 1037

Laki

naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta annetun lain 25 §:n 4 momentin kumoamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Tällä lailla kumotaan naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta 8 päivänä elokuuta 1986 annetun lain (609/1986) 25 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on laissa 406/1988.

2 §
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1997.

Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

HE 174/1997
PeVL 26/1997
StVM 21/1997
EV 173/1997

L a k i**vapaaehtoisten lisäeläkejärjestelyjen tasa-arvoistamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Työnantajan työntekijöilleen järjestämät lakisääteistä eläketurvaa täydentävät eläkejärjestelyt eivät saa olla ristiriidassa naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta annetun lain (609/1986) 8 §:n 2 momentin 2 kohdan kanssa. Sanottujen eläkejärjestelyjen vapaaehtoiset lisäetuudet on muutettava tasa-arvoisiksi tässä laissa säädettyllä tavalla.

2 §

Lisäeläkejärjestelyn tasa-arvoistamisesta voidaan sopia eläkejärjestelykohtaisesti. Jollei muuta sovita, menetellään jäljempänä 3—6 §:ssä määrättyllä tavalla.

3 §

Eläkejärjestelyn erilaisia sääntöjä tai määräyksiä on muutettava niin, että työntekijä voi valita eläkejärjestelyn aikaisemman alemman tai korkeamman eläkeiän 1 päivästä tammikuuta 1994 lukien. Edellytyksenä valintaoikeuden saamiselle on, jollei muuta sovita, että työntekijä on yhdenjaksoisesti kuulunut tai eläkejärjestelyyn kuulumista koskevien sääntöjen tai määräysten mukaisen edellytysten täyttymisen jälkeen tulee kuulumaan eläkejärjestelyn piiriin tammikuun 1994 alusta marraskuun 1997 loppuun ja että hänellä oli 30 päivänä marraskuuta 1997 eläkejärjestelyn mukaiseen alempaan eläkeikään:

- 1) enintään kymmenen vuotta; tai
- 2) yli kymmenen vuotta mutta enintään 15 vuotta ja työntekijä oli marraskuun 1997 loppuun mennessä kuulunut eläkejärjestelyn piiriin yhdenjaksoisesti vähintään seitsemän vuotta; tai
- 3) yli 15 vuotta ja työntekijä oli marraskuun 1997 loppuun mennessä kuulunut eläkejärjestelyn piiriin yhdenjaksoisesti vähintään kymmenen vuotta.

4 §

Jos työntekijä, jolla lain voimaan tullessa eläkejärjestelyn sääntöjen tai määräysten mukaan on korkeampi eläkeikä, valitsee lisäeläkejärjestelyn alemman eläkeiän, hänen lisäeläkettään tai muuta etuuttaan laskettaessa ei oteta huomioon hänen palvelusaikaansa ennen 1 päivää tammikuuta 1994. Mitä edellisessä virkkeessä säädetään, koskee myös tällaisen työntekijän jälkeen myönnettävää perhe-eläkettä.

Sen estämättä mitä 1 momentissa säädetään, työntekijällä on kuitenkin oikeus saada vähintään sen suuruinen vanhuuseläke, jonka hän olisi saanut ennen tasa-arvoistamista sovellettujen sääntöjen tai määräysten mukaan varhennettuna vanhuuseläkkeenä, mikäli lisäeläkejärjestelyyn sisältyy varhennettu vanhuuseläke.

5 §

Jollei muuta sovita, työntekijöiden, jotka eivät täytä edellä 3 §:ssä tarkoitettuja valintaoikeuden saamisen edellytyksiä, eläketurvan tasa-arvoistaminen toteutetaan niin, että järjestelystä tämän ryhmän osalta aiheutuvat kokonaiskustannukset eivät muutu.

Tasa-arvoistaminen voidaan toteuttaa siten, että työntekijällä on oikeus valita eläkejärjestelyn korkeampi eläkeikä tai sellainen alempi eläkeikä, joka on määrätty edellä 1 momentissa säädettyllä tavalla. Jos työntekijä, jolla on eläkejärjestelyn korkeampi eläkeikä, valitsee edellisessä virkkeessä tarkoitetun alemman eläkeiän, hänen työsuhteeseensa liittyvää palvelusaikaa ennen 1 päivää tammikuuta 1994 voidaan jättää ottamatta huomioon hänen lisäeläkettään tai muuta etuuttaan laskettaessa. Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, koskee myös tällaisen työntekijän jälkeen myönnettävää perhe-eläkettä. Työntekijään, jonka palvelusaikaa ennen 1 päivää tammikuuta 1994 jätetään ot-

tamatta huomioon, sovelletaan lisäksi, mitä 4 §:n 2 momentissa säädetään.

6 §

Jos työntekijä on valinnut eläkejärjestelyn toista sukupuolta koskevan eläkeiän tai edellä 5 §:n 2 momentissa tarkoitetun eläkeiän, ja hänen työsuhteensa eläkejärjestelyn työntantajaan päättyy ennen valintailmoituksessa olevan vanhuuseläkeiän täyttymistä, hän menettää oikeuden jäädä 8 §:ssä tarkoitetussa valintailmoituksessa mainitulle vanhuuseläkkeelle.

7 §

Niille työntekijöille, jotka eivät täytä 3 §:ssä tarkoitettuja valintaoikeuden saamisen edellytyksiä ja joilla ei ole 5 §:n 2 momentin mukaista valintaoikeutta sekä joiden eläketurva on 1 päivän tammikuuta 1994 ja eläkejärjestelyn sääntöjen tai määräysten tasa-arvoiseksi muuttamisen välisenä aikana ollut 1 §:ssä tarkoitetulla tavalla epäedullisempi kuin toista sukupuolta olevan työntekijän, on myönnettävä samat etuudet kuin tälle. Sama koskee myös niitä työntekijöitä, joiden etuuksien tasa-arvoistamisesta sovietaan 2 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Työntekijällä, jolla olisi oikeus 1 momentissa tarkoitettuihin etuuksiin, on oikeus eläkejärjestelyn hoitajalle kirjallisesti tekemälään ilmoituksella kieltäytyä niistä.

8 §

Eläkejärjestelyn hoitajan tulee viipymättä lain voimaantulon jälkeen tiedottaa eläkejärjestelyn piiriin kuuluville työntekijöille 3 §:n tai 5 §:n 2 momentin mukaisen valintaoikeuden sisällöstä ja antaa selvitykset muista valintaan vaikuttavista seikoista. Lisäksi eläkejärjestelyn hoitajan on annettava työntekijälle hänen pyynnöstään henkilökohtainen laskelma hänen eläkkeensä määrästä eri vaihtoehtoisissa.

Työntekijän on kirjallisesti viimeistään

Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

yhdeksän kuukauden kuluttua lain voimaantulosta ilmoitettava eläkejärjestelyn hoitajalle valinnastaan. Jollei ilmoitusta ole sanotussa ajassa tehty eläkejärjestelyn hoitajalle, työntekijän katsotaan valinneen ennen lainmuutosta olleen eläkejärjestelyn mukaisen eläkeikänsä. Jos kuitenkin työntekijä, jolla on lain voimaan tullessa eläkejärjestelyn sääntöjen tai määräysten mukaan alempi eläkeikä ja jolla on 5 §:n 2 momentin mukainen valintaoikeus, ei ole sanotussa ajassa ilmoittanut valinnastaan, hänen katsotaan valinneen 5 §:n 2 momentissa tarkoitetun alemman eläkeiän.

9 §

Työntekijöiden maksamien vakuutusmaksujen on oltava sukupuolesta riippumattomat. Sen sijaan työntekijän lisäeläkejärjestelyihin suorittamissa vakuutusmaksuissa voidaan ottaa huomioon sukupuolesta riippuvat vakuutusmatemaattiset tekijät.

10 §

Päätös vakuutuskassalain (1164/1992) mukaisen eläkekassan sääntöjen muuttamisesta tehdään lain 52 §:stä poiketen yksinkertaisella äänten enemmistöllä.

Eläkesäätiön ja eläkekassan sääntöjen muuttamista koskeva hakemus on toimitettava sosiaali- ja terveysministeriölle kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta, jotta muutettuja sääntöjä voidaan soveltaa jo 1 päivästä joulukuuta 1997 alkaen.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi antaa tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta.

11 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1997. Lain vakuutusmaksuja koskevaa 9 §:ää sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran vuodelta 1998 määrättäviin vakuutusmaksuihin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1039

Laki**eräissä Suomen sotiin liittyneissä tehtävissä palvelleiden kuntoutuksesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain soveltamisala

Eräissä vuosien 1939—1945 sotien aikana tai niiden jälkeen sotiin liittyneissä tehtävissä palvellut voi saada kuntoutusta siten kuin tässä laissa säädetään.

Kuntoutusta voi saada:

1) se, jolle olisi annettu rintamasotilastunnuksesta annetussa asetuksessa (772/1969) tarkoitettu rintamasotilastunnus, rintamapalvelustunnuksesta annetussa asetuksessa (554/1978) tarkoitettu rintamapalvelustunnus tai rintamatunnuksesta annetussa asetuksessa (256/1988) tarkoitettu rintamatunnus, jos hän olisi hakenut sitä mainitussa asetuksessa säädettyinä määräaikana;

2) se, joka vuosien 1939—1945 sotien aikana on palvellut ulkomaalaisena vapaaehtoisena osallistuen varsinaisiin sotatoimiin Suomen puolustusvoimien joukoissa ja joka asuu Suomessa tai entisen Neuvostoliiton alueella;

3) se, joka vuosina 1945—1952 puolustusvoimien alaisena on osallistunut merimiinojen raivaukseen tai raivausesteiden purkamiseen merivoimien alusyksikössä tai maamiinojen raivaukseen Pohjois-Suomessa;

4) se, joka vuosien 1939—1945 sotien aikana on palvellut sairaanhoitotehtävissä puolustusvoimien hoitopaikassa;

5) se, joka vuosien 1939—1945 sotien aikana on palvellut puolustusvoimien koulutuskeskuksessa asevelvollisuuslain (219/1932) nojalla määrättyinä.

Kuntoutusta ei kuitenkaan voi saada se, jolla on oikeus saada kuntoutusta rintamaveteraanien kuntoutuksesta annetun lain

(1184/1988), sotilasvammalain (404/1948), liikennevakuutuslain (279/1959), tapaturmavakuutuslain (608/1948) tai maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) taikka näitä vastaavan aikaisemman lain nojalla.

Kuntoutukseen hyväksytyn laitospalvelusjakso voidaan jakaa aviopuolison kanssa.

2 §

Todistus palvelusta

Kuntoutuksen saamiseksi 1 §:n 2 momentin 1 tai 3—5 kohdassa tarkoitettun henkilön tulee osoittaa, että hän on osallistunut asianomaiseen palvelukseen. Palvelus osoitetaan todistuksella, jonka antaa hakemuksesta Sota-arkisto.

Hakemus todistuksen saamiseksi on toimitettava Sota-arkistolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999.

3 §

Kuntoutuksen tavoite ja valintaperusteet

Kuntoutuksen tarkoituksena on kuntoutettavan toimintakyvyn edistäminen ja säilyttäminen niin, että hän mahdollisimman pitkään selviytyy itsenäisesti jokapäiväisistä toiminnoistaan.

Kuntoutukseen voidaan valita sellainen 2 §:ssä tarkoitettun todistuksen saanut tai 1 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettu henkilö, jolle kuntoutuksen antaminen toimintakyvyn edistämiseksi, säilyttämiseksi tai muusta syystä on tarpeellista.

Kuntoutukseen hyväksyttäviä valittaessa tulee ottaa huomioon kuntoutuksen tarve ja

kiireellisyys. Erityistä huomiota on kiinnitettävä siihen, että sillä, jonka vamma tai sairaus aiheuttaa toimintakyvyn häiriötä, on mahdollisuus päästä kuntoutukseen.

4 §

Kuntoutuspalvelut ja palvelujen tuottajat

Tämän lain nojalla annettavista kuntoutuspalveluista on voimassa, mitä rintamaveteraanien kuntoutuksesta annetussa laissa ja sen nojalla säädetään kuntoutuksen antamistavoista, sisällöstä ja määrästä.

Kuntoutusta voivat antaa rintamaveteraanien kuntoutuksesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitetut palvelujen tuottajat. Ulkomaalaisen kuntoutus voidaan kuitenkin järjestää myös kuntoutettavan kotimaassa sijaitsevassa Valtiokonttorin hyväksymässä kuntoutusyksikössä.

5 §

Asiakasmaksut

Tämän lain nojalla järjestettävästä kuntoutuksesta ja siihen liittyvästä ylläpidosta ei peritä maksua tai korvausta kuntoutukseen oikeutetulta.

6 §

*Matkakustannusten korvaaminen
kuntoutettavalle*

Tämän lain nojalla ei korvata kuntoutukseen liittyvistä matkoista Suomessa asuvalle kuntoutettavalle aiheutuneita kustannuksia. Valtiokonttori voi päättää, että ulkomailla vakinaisesti asuvalle Suomessa annettavaan kuntoutukseen liittyvistä matkoista aiheutu-

neet välttämättömät matkakustannukset korvataan osittain tai kokonaan, jos korvaamiseen on erityistä syytä.

7 §

Kuntoutuksen järjestämiseen liittyvä hallinto

Kuntoutukseen otettavat hyväksyy Valtiokonttori. Valtiokonttori vastaa muutenkin tässä laissa tarkoitetun kuntoutuksen järjestämiseen liittyvistä hallinnollisista tehtävistä.

8 §

Rahoitus

Kuntoutuksesta ja siihen liittyvästä ylläpidosta sekä 6 §:ssä tarkoitetuista matkakustannuksista aiheutuvat menot korvataan Raha-automaattiyhdistyksen tuotosta valtion vuotuisen talousarvioon tarkoitusta varten varatun määrärahan rajoissa.

9 §

Muutoksenhaku

Sota-arkiston 2 §:n ja Valtiokonttorin 6 tai 7 §:n nojalla tekemästä päätöksestä saa valittaa lääninoikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

10 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1998.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1040

Laki**rintamaveteraanien kuntoutuksesta annetun lain muuttamisesta
ja väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rintamaveteraanien kuntoutuksesta 23 päivänä joulukuuta 1988 annetun lain (1184/1988) 3 §:n 1 momentti, 5 §:n 2 momentti, 6 ja 7 §, 10 §:n 2 momentti, 13 ja 14 § sekä väliaikaisesti 5 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 7 § osaksi laissa 1227/1993, seuraavasti:

3 §

Kuntoutukseen hyväksyminen

Kuntoutukseen otettavat hyväksyy se rintamaveteraanin kotikunnan monijäseninen toimielin, joka huolehtii kansanterveystyön toimeenpanoon kuuluvista tehtävistä. Toimielin voi määrätä alaisensa viranhaltijan päättämään kuntoutukseen hyväksymisestä vahvistamiensa perusteiden ja ohjeiden mukaan. Rintamaveteraanin, jolla ei ole kotikuntaa Suomessa, hyväksyy kuntoutukseen Valtiokonttori.

lisiin kustannuksiin voidaan käyttää myös Raha-automaattiyhdistyksen tuottoa valtion talousarvioon tarkoitusta varten varatun määrärahan rajoissa.

Valtiokonttori jakaa 1 momentissa tarkoitettun määrärahan kunnille kunnan 3 §:n 1 momentissa tarkoitettun toimielimen käyttöön 9 §:ssä tarkoitettuja matkakustannuksia lukuun ottamatta. Määrärahan myöntäminen perustuu Valtiokonttorin arvioon kunnassa asuvien rintamaveteraanien määrästä.

6 §

Valtion korvauksen maksaminen

Kunnille jaettava määräraha suoritetaan kunnan 3 §:n 1 momentissa tarkoitettulle toimielimelle ennakkona. Ennakko maksetaan neljännesvuosittain yhtä suurina erinä helmi-, touko-, elo- ja marraskuussa Valtiokonttorin arvioon perustuvan kuntakohtaisen kiintiön mukaisena.

Valtiokonttori vahvistaa kunnilta saamansa selvityksen perusteella kunnittain korvauksen

5 §

Määräraha

Kuntoutuksesta sekä siihen liittyneestä ylläpidosta aiheutuneet tarpeelliset kustannukset korvataan valtion talousarvioon tarkoitusta varten varatun määrärahan rajoissa. Tämän lain mukaisesta kuntoutuksesta ja siihen liittyneestä ylläpidosta aiheutuneisiin tarpeel-

lopullisen määrän. Kunnan on palautettava ennakkona liikaa saamansa määrä Valtiokonttorille sen asettamassa määräajassa.

Korvausten kokonaismäärä ei saa ylittää ennakkona maksettujen korvausten määrää.

7 §

Korvausten perusteet

Kunnalle korvataan terveyskeskuksessa järjestetystä kuntoutuksesta aiheutuvat kustannukset noudattaen, mitä kansanterveyslain (66/1972) 22 §:ssä säädetään. Kunnan terveyskeskukselle suoritettavaa korvausta laskettaessa palvelujen käyttäjiltä perittäviä asiakasmaksuja ei kuitenkaan lueta korvauksesta vähennettäviksi toimintatuloiksi.

Valtiokonttori vahvistaa muille laitostuntoutusta antaville toimintayksiköille kuin terveyskeskuksille valtion varoista kunnan suoritettavien korvausten määrät ja perusteet.

10 §

Matkakustannusten korvaaminen

Valtiokonttori suorittaa kansaneläkelaitokselle ennakkoa matkakustannusten suorittamiseksi siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Valtion korvauksen lopullinen määrä ei saa ylittää ennakkona maksettujen korvausten määrää.

13 §

Muutoksenhaku

Tässä laissa tarkoitettuihin Valtiokonttorin,

Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1997

3 §:n 1 momentissa tarkoitetun toimielimen ja kansaneläkelaitoksen päätöksiin ei saa hakea muutosta valittamalla muussa kuin 10 §:n 3 momentissa tarkoitetussa tapauksessa.

Jos 3 §:n 1 momentissa tarkoitetulle toimielimelle sanotun lainkohdan nojalla kuuluva asia on siirretty viranhaltijan päätettäväksi, viranhaltijan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Viranhaltijan on saatettava asia toimielimen ratkaistavaksi, jos päätökseen tyytymätön 14 päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan vaatii sitä kirjallisesti. Päätökseen on liitettävä ohjeet, joista ilmenee, miten päätökseen tyytymättömän on meneteltävä asian saattamiseksi toimielimen käsiteltäväksi.

14 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset korvauksen suorittamisesta ja tämän lain muusta täytäntöönpanosta annetaan asetuksella. Valtiokonttori voi antaa määräyksiä korvausten suorittamisesta ja kuntoutuksen järjestämisestä koskevas-
ta menettelystä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1998.

Lain 5 §:n 1 momentti on voimassa 31 päivään joulukuuta 1999. Sitä sovelletaan suoritettaessa korvauksia vuosilta 1998 ja 1999.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1041

Asetus**rintamaveteraanien kuntoutuksesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan rintamaveteraanien kuntoutuksesta 29 päivänä joulukuuta 1988 annetun asetuksen (1348/1988) 1 ja 4 §, 5 §:n 1 momentti sekä 6 ja 7 §, sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 1 momentti asetuksessa 1228/1993 ja 7 § asetuksessa 1143/1992, seuraavasti:

1 §

Kuntoutusta haetaan valtiokonttorin vahvistamalla hakemuslomakkeella siltä rintamaveteraanin kotikunnan monijäseniseltä toimielimeltä, joka huolehtii kansanterveys-työn toimeenpanoon kuuluvista tehtävistä. Jos rintamaveteraanilla ei ole kotikuntaa Suomessa, kuntoutusta haetaan valtiokonttorilta.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, rintamaveteraani voidaan hänen suostumuksellaan hyväksyä kuntoutukseen myös rintamaveteraanin omaisen taikka sosiaali- tai terveydenhuollon viranomaisen tekemän kirjallisen aloitteen perusteella.

4 §

Valtiokonttori korvaa 1 §:n 1 momentissa tarkoitettulle monijäseniselle toimielimelle rintamaveteraanien kuntoutuksesta annetun lain 7 §:n 1 momentissa mainitun perustein terveyskeskuksen omana toimintana antamasta kuntoutuksesta aiheutuvat kustannukset.

5 §

Kunta maksaa rintamaveteraanien kuntoutuksesta annetun lain 4 §:ssä mainituille palvelujen tuottajille, sairaaloille ja muille toi-

mintayksiköille laituskuntoutuspalvelut valtiokonttorin vahvistamien korvausten suuruisina.

6 §

Valtiokonttori suorittaa rintamaveteraanien kuntoutuksesta annetun lain 10 §:n 2 momentissa tarkoitettuja menoja varten kansaneläkelaitokselle vuosittain ennakkoa. Ennako perustuu valtiokonttorin arvioon siitä, kuinka monta rintamaveteraania voidaan lähettää kuntoutukseen tarkoitukseen käytettävissä olevien määrärahojen rajoissa, sekä kansaneläkelaitoksen arvioon.

Kansaneläkelaitoksen on vuosittain viimeistään marraskuun 15 päivänä toimitettava valtiokonttorille arvio seuraavaa kalenterivuotta koskevan ennakon määrittämistä varten. Valtiokonttori suorittaa ennakon kansaneläkelaitokselle sairausvakuutusrahastoon neljännesvuosittain etukäteen.

Vuotuinen ennako tarkistetaan ennen vuoden viimeisen neljänneksen ennakon suorittamista. Valtiokonttori tulee suorittaa ennakon oikaisu, jos kuluvin vuoden arvio on olennaisesti muuttunut.

Kansaneläkelaitos toimittaa valtiokonttorille kalenterivuoden ensimmäisen vuosinel-

jänneksen kuluessa selvityksen edellisenä vuonna korvatuista kustannuksista. Ennakko-na liikaa saamansa määrä on kansaneläkelaitoksen palautettava valtiokonttorille. Määrä voidaan periä niin, että se vähennetään seuraavan vuoden toisen vuosineljänneksen ennakon maksamisen yhteydessä.

7 §
Lääninhallituksen tehtävänä on valvoa, että kuntoutusta annetaan valtiokonttorin tarvittaessa antamien ohjeiden mukaisesti.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 1042

Julistus**neljästä kiitos-, katumus- ja rukouspäivästä, jotka on koko maassa juhlallisesti vietettävä vuonna 1998**

Annettu Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1997

Historiansa aikana kansamme on oppinut vaikeuksiensa keskellä turvautumaan Jumalaan. Toivottomaltakin tuntuva tilanteesta on saatu kokea toivoa, josta on avautunut ilo ja kiittolisuus. Kansamme elämäkokemuksiin liittyvät kiinteästi sanat ”Turvatkaa Jumalaan — iloitkaa toivossa”, jotka tällä kertaa ovat rukouspäivien yleisaiheena. Eri vaiheissaan Suomen kansa on pannut luottamuksensa Jumalaan ja kestävien arvojen varaan.

Omana aikanamme on kuitenkin yhä useampi ihminen menettänyt elämän kestävä pohjan ja pyrkinyt rakentamaan turvallisuutensa aineellisen hyvinvoinnin varaan. Sen pettäessä on jouduttu kokemaan suurta turvattomuutta. Sitä ovat usein pahentaneet ristiriidat perhe- ja ihmissuhteissa sekä nopea arvomaailman muutos, jossa tuttu ja turvallinen saa väistyä uuden ja tuntemattoman tieltä. Etenkin nuorisolle turvallinen elinympäristö ja luotettavat ihmissuhteet ovat hyvä kasvupohja vastuulliseen aikuisuuteen, tulevaisuuden rakentamiseen ja pysyvien arvojen kunnioittamiseen. Tehtävämme on ponnistella entistä turvallisemman yhteiskunnan puolesta, jossa ilo ja toivo sävyttävät yhteiselämäämme.

Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**

Monista julkisen vallan ja kansalaistoiminnan turvaverkostoista huolimatta maassamme on paljon henkistä hätää ja turvattomuutta. Sen lievittämiseksi pelkkä taloudellinen ja inhimillinen apu eivät riitä. Rukouspäivien sanoma muistuttaa kaikkea aineellista kestävämmän perustan tarpeellisuudesta ja sen etsimisen välttämättömyydestä. Meitä kutsutaan turvautumaan Jumalaan. Luottamus häneen antaa uutta toivoa ja iloa.

Hallitus on päättänyt vanhaa kristillistä tapaa noudattaen, että vuonna 1998 on vietettävä neljänä sunnuntaina yleistä kiitos-, katumus- ja rukouspäivää, nimittäin tammi-kuun 25 päivänä, toukokuun 10 päivänä, syyskuun 27 päivänä ja lokakuun 25 päivänä, sekä määrännyt rukouspäivien saarnojen aiheiksi oheiset tekstit. Tasavallan kansalaisia kehoitetaan ottamaan osaa näihin yhteisiin jumalanpalveluksiin sekä syventymään myös kodeissa kristinuskon iankaikkisiin totuuksiin. Kaikkien asianomaisten velvollisuus on tiedottaa tästä päätöksestä ja valvoa sen noudattamista.

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Rukouspäivien ajankohdat ja tekstit vuonna 1998

1. rukouspäivä tammikuun 25 päivänä

Silloin ruubenilaiset, gadilaiset ja manasseilaiset vastasivat Israelin joukkojen päämiehille: ”Meidän on rakennettava alttari, mutta ei polttouhria eikä teurasuhria varten. Sen on oltava todisteena teille ja meille sekä myös jälkipolvillemme siitä, että mekin saamme palvella Herraa hänen pyhäkössään polttouhreillamme, teurasuhreillamme ja yhteysuhreillamme. Silloin teidän jälkeläisenne eivät voi tulevaisuudessa sanoa meidän jälkeläisillemme, ettei näillä ole osuutta Herraan. Mutta jos he joskus niin sanovat meille tai meidän jälkeläisillemme, me vastaamme heille: ”Katsokaa tätä alttaria, jonka meidän isämme rakensivat Herran alttarin kaltaiseksi, ei polttouhreja eikä teurasuhreja varten, vaan todisteeksi teille ja meille. Mekö nousisimme kapinaan Herraa vastaan ja luopuisimme hänestä rakentamalla polttouhria, ruokauhria ja teurasuhria varten toisen alttarin sen alttarin lisäksi, joka on Herran, meidän Jumalamme, telttamajan edessä!” (Joosua 22: 21, 26—29)

Myös Henki auttaa meitä, jotka olemme heikkoja. Emmehän tiedä, miten meidän tulisi rukoilla, että rukoilisimme oikein. Henki itse kuitenkin puhuu meidän puolestamme sanattomin huokauksin. Ja hän, joka tutkii sydämet, tietää mitä Henki tarkoittaa, sillä Henki puhuu Jumalan tahdon mukaisesti pyhien puolesta. (Room. 8: 26—27)

Täynnä Hengen voimaa Jeesus palasi Galileaan, ja hänestä puhuttiin kohta kaikkialla. Hän opetti synagogissa, ja kaikki ylistivät häntä. (Luuk. 4: 14—15)

2. rukouspäivä toukokuun 10 päivänä

Joosua sanoi kansalle:

”Pelätkää siis Herraa ja palvelkaa häntä nuhteettomasti ja uskollisesti. Hylätkää ja hävittäkää ne jumalat, joita esi-isänne palvelivat Eufraatin toisella puolen ja Egyptissä, ja palvelkaa Herraa. Mutta jos te ette tahdo

palvella Herraa, niin valitkaa tänä päivänä, ketä palvelette: haluatteko palvella niitä jumalia, joita esi-isänne palvelivat Eufraatin toisella puolen, vai amorilaisten jumalia, näiden amorilaisten, joiden maassa te nyt asutte. Minä ja minun perheeni palvelemme Herraa.”

Silloin kansa vastasi: ”Mekö hylkäisimme Herran ja ryhtyisimme palvelemaan muita jumalia!” (Joosua 24: 14—16)

Kiitän Jumalaa, kun muistan sen vilpittömän uskon, joka sinulla on ja joka oli jo isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikella; myös sinulla se on, siitä olen varma.

Siksi muistutan sinua, että puhaltaisit täyteen liekkiin Jumalan armolahjan, jonka sait silloin kun minä panin käteni sinun päällesi. Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja terveen harkinnan hengen. Älä siis häpeä todistaa Herrastamme äläkä häpeä minua, joka olen hänen takiaan vangittuna, vaan kärsi sinäkin vaivaa evankeliumin vuoksi. Siihen saat voimaa Jumalalta. (2 Tim. 1: 5—8)

Jeesus sanoi: ”Jos noudatatte käskyjäni, te pysytte minun rakkaudessa, niin kuin minä olen noudattanut Isäni käskyjä ja pysyn hänen rakkaudessaan. Olen puhunut teille tämän, jotta teillä olisi minun iloni sydämessänne ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi. Minun käskyni on tämä: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä. Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta. Te olette ystäviäni, kun teette sen minkä käsken teidän tehdä. En sano teitä enää palvelijoiksi, sillä palvelija ei tunne isäntänsä aikeita. Minä sanon teitä ystävikseni, olenhan saattanut teidän tietoonne kaiken, minkä olen Isältäni kuullut. Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, ja minun tahtoni on, että te lähdette liikkeelle ja tuotatte hedelmää, sitä hedelmää joka pysyy. Kun niin teette, Isä antaa teille kaiken, mitä minun nimessäni häneltä pyydätte. Tämän käskyn minä teille annan: rakastakaa toisianne.” (Joh. 15: 10—17)

3. rukouspäivä syyskuun 27 päivänä

Herra ilmestyi Abrahamille Mamren tammistossa. Abraham istui telttansa ovella päivän ollessa kuumimmillaan, ja kun hän kohotti katseensa, hän näki kolmen miehen lähestyvän. Heti heidät nähtyään hän juoksi teltan ovelta heitä vastaan ja tervehti heitä kumartaen maahan asti. Hän sanoi: ”Herrani, suothan minulle sen kunnian, ettet kulje palvelijasi ohi. Saanko tuoda teille vähän vettä, jotta voitte pestä jalkanne ja levähtää puun varjossa? Minä haen hiukan syötävää, niin että voitte virkistäytyä ennen kuin jatkatte matkaanne. Levähtääksenne te varmaan poikkesitte minun, palvelijanne luo.” He sanoivat: ”Hyvä on, tee niin.”

Abraham riensi telttaan Saaran luo ja sanoi: ”Hae joutuin kolme vakallista parhaita vehnäjuuhoja, tee taikina ja leivo leipiä!” Sitten hän kiiruhti karjansa luo, otti nuoren ja kauniin vasikan ja antoi sen palvelijalle, joka heti ryhtyi valmistamaan aterialla. Hän toi tuoretta voita, maitoa ja palvelijan valmistaman vasikan, asetti ruoan vieraittensa eteen ja jäi puun alle seisomaan ja palvelemaan heitä heidän syödessään.

(1 Moos. 18: 1—8)

Pysyköön veljesrakkautenne elävänä. Älkää unohtako osoittaa vieraanvaraisuutta, sillä jotkut ovat yösijan antaessaan tulleet majoittaneeksi enkeleitä. Muistakaa vankeja, niin kuin olisitte itse kahleissa heidän kanssaan, muistakaa kidutettuja, tunteehean teidänkin ruumiinne kivun.

Pitäkää avioliitto kaikin tavoin kunniaassa älkääkä häpäiskö aviovuodettanne, sillä Jumala tuomitsee siveettömät ja avionrikkokat.

Älkää juosko rahan perässä, vaan tyytykää siihen, mitä teillä on. Jumala on itse sanonut:

— Minä en sinua jätä,
en koskaan sinua hylkää.

Sen tähden me voimme turvallisesti mielin sanoa:

— Herra on minun auttajani,
siksi en pelkää.

Mitä voisi ihminen minulle tehdä?
(Hepr. 13: 1—6)

Sitten Jeesus sanoi talon isännälle: ”Kun järjestät päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, sukulaisiasi äläkä rikkaita naapureita. Hehän saattavat vuorostaan kutsua sinut, ja näin sinä saat kaikesta palkan. Ei — kun sinä järjestät pidot, kutsu köyhiä ja raajarikkoja, rampoja ja sokeita. Autuas olet, kun aika tulee, sillä he eivät pysty palkitsemaan sinua. Sinä saat palkkasi silloin, kun vanhurskaat herätetään kuolleista.” Tämän kuullessaan sanoi eräs pöytävieraista Jeesukselle: ”Autuas se, joka saa olla aterialla Jumalan valtakunnassa.”

(Luuk. 14: 12—15)

4. rukouspäivä lokakuun 25 päivänä

Vaikka te levitätte kätenne rukoukseen, minä peitän silmäni, en tahdo teitä nähdä. Vaikka te rukoilemistanne rukoilisitte, minä en teitä kuuntele, koska kätenne ovat veren tahrinat.

Peseytykää, puhdistautukaa, tehkää loppu pahoista töistänne, ne ovat aina silmissäni. Lakatkaa tekemästä pahaa. Opetelkaa tekemään hyvää, tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta, puolustakaa sorrettua, hankkikaa orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa. (Jes. 1: 15—17)

Joka kylvää siemenen itsekkyyden peltoon, korjaa siitä satona tuhon, mutta se, joka kylvää Hengen peltoon, korjaa siitä satona ikuisen elämän. Meidän ei pidä väsyä tekemään hyvää, sillä jos emme hellitä, saamme aikanaan korjata sadon. (Gal. 6: 8—9)

Pitäkää vaatteenne vyötettyinä ja lamppunne palamassa. Olkaa niin kuin palvelijat, jotka odottavat isäntäänsä häistä valmiina heti avaamaan oven, kun hän tulee ja kolkkuttaa. Autuaita ne palvelijat, jotka heidän herransa palatessaan tapaa valvomasta! Totisesti: hän vyöttäytyy, kutsuu heidät pöytään ja jää itse palvelemaan heitä. Autuaita nuo palvelijat, jos hän tapaa heidät näin valvomasta, tulipa hän ennen sydänyötä tai sen jälkeen! (Luuk. 12: 35—38)

N:o 1043

Valtioneuvoston päätös**virastojen sineteistä annetun valtioneuvoston päätöksen 3 ja 10 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1997

Valtioneuvosto on valtioneuvoston kanslian esittelystä *muuttanut* virastojen sineteistä 14 päivänä helmikuuta 1985 annetun valtioneuvoston päätöksen (185/1985) 3 §:n 1 momentin 3 kohdan ja 10 §:n, sellaisena kuin niistä on 10 § osaksi päätöksessä 881/1993, seuraavasti:

3 §

Pyöreitä sinettejä on kuutta eri kokoa ja niitä käyttävät jäljempänä mainitut virastot ja laitokset seuraavasti:

3) valtioneuvoston kanslia, ministeriöt, oikeuskansleri, korkein oikeus, korkein hallinto-oikeus, valtakunnansyyttäjä ja valtakunnansyyttäjänvirasto sekä Helsingin yliopiston kansleri puristesinettiä, jonka halkaisija on 65 mm, ja paperi- ja lakasinettiä sekä leimoja, joiden halkaisija on 45 mm;

kilpeä käyttävät sineteissään tasavallan presidentti, valtioneuvosto, valtioneuvoston kanslia, ministeriöt, oikeuskansleri, korkein oikeus ja korkein hallinto-oikeus, valtakunnansyyttäjä ja valtakunnansyyttäjänvirasto, Helsingin yliopiston kansleri, posti- ja telehallitus, valtiokonttori, puolustusvoimat ja ulkomailla olevat edustustot.

Suomen Pankki käyttää sineteissään Suomen vaakunakilpeä.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1997. Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä päätöksen täytäntönpäätöksen edellyttämiin toimenpiteisiin.

10 §

Suomen vaakunan tunnuskuvaa ilman

Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1997

Pääministeri *Paavo Lipponen*

Hallitusneuvos Auni-Marja Vilavaara

N:o 1044

Verohallituksen päätös

pellon keskimääräisestä vuotuisesta tuotosta ja salaojituslisästä

Annettu Helsingissä 5 päivänä marraskuuta 1997

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/92) 15 §:n nojalla vahvistanut pellon keskimääräisen vuotuisen tuoton ja salaojituslisän vuodelta 1997 toimitettavaa verotusta varten seuraavasti:

1 §

Pellon keskimääräinen vuotuinen tuotto vistetaan jäljempänä 2—7 §:ssä esitetyiksi markkoina hehtaaria kohti eri kunnissa vah-

määriksi.

2 §

Etelä-Suomen lääni:		Tuotto					
Kunta		mk/ha					
Anjalankoski	322	Miehikkälä	215	Eurajoki	293		
Artjärvi	337	Myrskylä	318	Evijärvi	90		
Asikkala	292	Mäntsälä	337	Halikko	352		
Askola	326	Nastola	331	Halsua	92		
Elimäki	344	Nummi-Pusula	318	Hankasalmi	163		
Espoo	377	Nurmijärvi	349	Harjavalta	331		
Forssa	302	Orimattila	357	Himanka	98		
Hamina	240	Padasjoki	254	Honkajoki	134		
Hanko	256	Parikkala	145	Houtskari	259		
Hartola	155	Pernaja	290	Huittinen	309		
Hattula	326	Pohja	318	Hämeenkyrö	270		
Hauho	280	Pornainen	286	Ikaalinen	192		
Hausjärvi	357	Porvoo	334	Ilmajoki	202		
Heinola	189	Pukkila	345	Iniö	222		
Helsinki	371	Pyhtää	292	Isojoki	151		
Hollola	338	Rautjärvi	165	Isokyrö	195		
Humppila	359	Renko	336	Jalasjärvi	174		
Hyvinkää	385	Riihimäki	392	Joutsa	144		
Hämeenkoski	273	Ruokolahti	183	Jurva	153		
Hämeenlinna	361	Ruotsinpyhtää	330	Juupajoki	195		
Iitti	298	Saari	130	Jyväskylä	217		
Imatra	243	Sammatti	314	Jyväskylän mlk	184		
Inkoo	341	Savitaipale	151	Jämijärvi	168		
Jaala	219	Sipoo	359	Jämsä	289		
Janakkala	335	Siuntio	364	Jämsänkoski	250		
Jokioinen	377	Suomenniemi	148	Kaarina	385		
Joutseno	248	Sysmä	206	Kangasala	315		
Järvenpää	362	Taipalsaari	169	Kankaanpää	179		
Kalvola	323	Tammela	322	Kannonkoski	129		
Karjaa	382	Tammisaari	293	Kannus	98		
Karjalohja	306	Tuulos	290	Karjajoki	165		
Karkkila	349	Tuusula	323	Karinainen	378		
Kauniainen	322	Uukuniemi	121	Karstula	125		
Kerava	409	Valkeala	251	Karvia	153		
Kirkkonummi	334	Vantaa	391	Kaskinen	168		
Kotka	298	Vehkalahti	300	Kauhajoki	173		
Kouvola	335	Vihti	288	Kauhava	154		
Kuusankoski	323	Virolahti	223	Kaustinen	114		
Kärkölä	344	Ylämaa	213	Kemiö	343		
Lahti	385	Ypäjä	362	Keuruu	188		
Lammi	315			Kihnö	111		
Lapinjärvi	338			Kiikala	338		
Lappeenranta	278			Kiikoinen	255		
Lemi	184			Kinnula	117		
Liljendal	334			Kisko	319		
Lohja	339			Kiukainen	349		
Loppi	285			Kivijärvi	107		
Lovisa	314			Kodisjoki	258		
Luumäki	195			Kokemäki	328		
				Kokkola	141		
				Konnevesi	138		
				Korpilahti	202		
				Korpoo	259		

3 §

Länsi-Suomen lääni:

Kunta

Tuotto
mk/ha

Alahärmä	157
Alajärvi	117
Alastaro	332
Alavus	157
Askainen	309
Aura	367
Dragsfjärd	294
Eura	292

Korsnäs	118	Pori	297	Joensuu	162
Kortesjärvi	96	Punkalaidun	344	Joroinen	169
Koski tl	360	Pyhäranta	238	Juankoski	138
Kristiinankaupunki	150	Pyökkönmäki	153	Juuka	98
Kruunupy	100	Pälkäne	295	Juva	124
Kuhmalampi	247	Pöytyä	344	Jäppilä	117
Kuhmoinen	228	Raisio	343	Kaavi	134
Kullaa	243	Rauma	271	Kangaslampi	141
Kuorevesi	173	Ruovesi	194	Kangasniemi	117
Kuortane	166	Rusko	344	Karttula	144
Kurikka	194	Rymättylä	281	Keitele	106
Kuru	152	Saarijärvi	155	Kerimäki	125
Kustavi	280	Sahalahti	264	Kesälahti	129
Kuusjoki	376	Salo	378	Kiihtelysvaara	77
Kylmäkoski	335	Sauvo	338	Kitee	119
Kyyjärvi	121	Seinäjoki	190	Kiuruvesi	113
Kälviä	99	Siikainen	124	Kontiolahti	110
Köyliö	322	Soini	101	Kuopio	170
Laihia	188	Somero	353	Lapinlahti	142
Laitila	295	Sumiainen	127	Leppävirta	134
Lappajärvi	103	Suodenniemi	250	Liekka	113
Lappi	295	Suolahti	219	Liperi	148
Lapua	170	Suomusjärvi	314	Maaninka	157
Laukaa	188	Säkylä	279	Mikkeli	188
Lavia	210	Särkisalo	331	Mikkelin mlk	133
Lehtimäki	96	Taivassalo	277	Mäntyharju	128
Leivonmäki	111	Tampere	290	Nilsia	124
Lempäälä	275	Tarvasjoki	336	Nurmes	108
Lemu	364	Teuva	166	Outokumpu	128
Lestijärvi	92	Toholampi	103	Pertunmaa	148
Lieto	382	Toijala	340	Pieksämäen mlk	125
Lohtaja	99	Toivakka	202	Pieksämäki	183
Loimaa	393	Turku	359	Pielavesi	137
Loimaan kunta	370	Tövsä	163	Polvijärvi	124
Luhanka	163	Ulfava	71	Punkaharju	138
Luopioinen	256	Ulvila	304	Puumala	106
Luoto	111	Urjala	322	Pyhäselkä	121
Luvia	317	Uurainen	144	Rantasalmi	128
Längelmäki	231	Uusikaarlepyy	141	Rautalampi	151
Maalahti	183	Uusikaupunki	260	Rautavaara	81
Maksamaa	108	Vaasa	184	Ristiina	139
Marttila	349	Vahto	349	Rääkkylä	114
Masku	341	Valkeakoski	282	Savonlinna	142
Mellilä	372	Vammala	302	Savonranta	111
Merikarvia	129	Vampula	362	Siilinjärvi	153
Merimasku	292	Vehmaa	283	Sonkajärvi	98
Mietoinen	323	Velkua	306	Sulkava	142
Mouhijärvi	234	Vesilahti	282	Suonenjoki	148
Multia	124	Veteli	107	Tervo	110
Mustasaari	181	Viiala	351	Tohmajärvi	125
Muurame	212	Viitasaari	138	Tuupovaara	74
Muurla	345	Viljakkala	226	Tuusniemi	139
Mynämäki	287	Vilppula	160	Valtimo	113
Mänttä	179	Vimpeli	115	Varkaus	169
Naantali	287	Virrat	155	Varpaisjärvi	103
Nakkila	277	Vähäkyrö	174	Vehmersalmi	133
Nauvo	303	Västernfjärd	328	Vesanto	127
Nokia	300	Vöyri	174	Vieremä	106
Noormarkku	190	Ylihärmä	153	Virtasalmi	111
Nousiainen	338	Ylistaro	173	Värtsilä	134
Nurmo	152	Yläne	320		
Närpiö	196	Ylöjärvi	282		
Oravainen	153	Äetsä	320		
Oripää	394	Ähtäri	121		
Orivesi	243	Äänekoski	186		
Paimio	357				
Parainen	331				
Parkano	172				
Pedersören kunta	138				
Perho	92				
Perniö	351				
Pertteli	364				
Peräseinäjoki	153				
Petäjävesi	201				
Pietarsaari	128				
Pihtipudas	111				
Piikkiö	381				
Pirkkala	279				
Pomarkku	182				

4 §

Itä-Suomen lääni:

Kunta

Tuotto

mk/ha

Anttola	128
Eno	113
Enonkoski	118
Haukivuori	119
Heinävesi	100
Hirvensalmi	169
Iisalmi	145
Ilomantsi	81

5 §

Oulun lääni:

Kunta

Tuotto

mk/ha

Alavieska	98
Haapajärvi	94
Haapavesi	85
Hailuoto	49
Haukipudas	69
Hyrynsalmi	60
Ii	57
Kajaani	93
Kalajoki	72
Kempele	72
Kestilä	79
Kiiminki	69
Kuhmo	61

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1044

Kuivaniemi	42	Taivalkoski	36	Salla	42
Kuusamo	35	Temmes	85	Savukoski	45
Kärsämäki	79	Tyrnävä	93	Simo	76
Liminka	81	Utajärvi	71	Sodankylä	31
Lumijoki	76	Vaala	69	Tervola	75
Merijärvi	65	Vihanti	80	Tornio	81
Muhos	78	Vuolijoki	85	Utsjoki	34
Nivala	100	Yli-Ii	57	Ylitornio	76
Oulainen	81	Ylikiminki	55		
Oulu	99	Ylivieska	96		
Oulunsalo	65				
Paltamo	78				
Pattijoki	86				
Piippola	77				
Pudasjärvi	55				
Pulkkila	76				
Puolanka	64				
Pyhäjoki	58				
Pyhäjärvi	81				
Pyhäntä	77				
Raahe	94				
Rantsila	72				
Reisjärvi	79				
Ristijärvi	69				
Ruukki	93				
Sievi	90				
Siikajoki	69				
Sotkamo	78				
Suomussalmi	51				

6 §

Lapin lääni: Kunta

Tuotto
mk/ha

Enontekiö	47
Inari	35
Kemi	68
Kemijärvi	72
Keminmaa	75
Kittilä	40
Kolari	47
Muonio	57
Pelkosenniemi	58
Pello	60
Posio	60
Ranua	60
Rovaniemen mlk.	77
Rovaniemi	85

7 §

Ahvenanmaan lääni: Kunta

Tuotto
mk/ha

Brändö	174
Eckerö	219
Finström	288
Föglö	288
Geta	270
Hammarland	270
Jomala	289
Kumlinge	207
Kökar	179
Lemland	319
Lumparland	237
Maarianhamina	189
Saltvik	328
Sottunga	254
Sund	316
Vårdö	259

8 §

Jos maatalousmaa on salaojitettu, maatalousmaan arvoa korotetaan 1583 markalla hehtaaria kohti

9 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998 ja sitä sovelletaan vuodelta 1997 toimitettavassa varallisuusverotuksessa.

Helsingissä 5 päivänä marraskuuta 1997

Pääjohtaja *Pekka Ruuhonen*

Ylitarkastaja *Kari Pilhjerta*